

ραν ἀνάπτυξιν εἰς τὰς ποικιλωτάτας ἔκδηλώσεις τῆς ἀτομικότητός του. Ὑπάρχουσι κίνδυνοι, οἵτινες οὐδέποτε καταλαμβάνουσι τὰς νεαρὰς ψυχὰς, κατὰ τὰς ὥρας τῆς προσδιωρισμένης ἐργασίας, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀνέσεως καὶ τῆς τέρψεως. Τὸ δὲ Φρούριον ἐργαστήριον πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ ως βοήθημα εἰς τὴν συντήρησιν τῆς ἀγνότητος τῶν καρδιῶν, θέλει ἀνύψωσει τὰς διανοίας δι’ ἡθικῶν ἡδονῶν, θέλει παράσχει ἡθικὰς ἀπολαύσεις διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῶν πλαστικῶν τεχνῶν, ως καὶ διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ τοῦ χοροῦ, τῶν τοσοῦτον ὑγιεινῶν ἀσκήσεων. Αἱ δραματικαὶ παραστάσεις καὶ ἄλλαι παιδιαὶ θέλουσι παράσχει ἀθώαν διατέλεστιν, ως καὶ ἀφορμὴν πρὸς εὐχάριστον ἀποκάλυψιν τῶν ἀτομικῶν πλεονεκτημάτων. Η δ’ ἐπίβλεψις τῶν διευθυνόντων ἢ τῶν γονέων θέλει διατηρεῖ αὐτόθι τὴν τάξιν καὶ τὴν

παρέχει τοὺς συνήθεις τρόπους τῆς μεθόδου τοῦ Φρούριον, θέλει χρησιμεύσει, ὅπως εἰσαχθῇ αὕτη καὶ διαδοθῇ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς οἰκογενείαις. “Ἄς ἐλπίσωμεν τέλος ὅτι αἱ οἰκογένειαι θέλουσι κατασταθῆ βοηθοῖ τοῦ νηπιακοῦ κάπου, ώς οὗτος εἶναι βοηθός τῶν οἰκογενειῶν.

Η ΦΙΔΟΣΤΟΡΓΟΣ ΚΟΡΗ

Εἰς τῆς ἀρρωστιάς χρεβάτι ὁ πατέρας τῆς Μαργάρως
Ξπλωμένος συλλογιοῦνταν τὴν πολλή του δυστυχία.
Τὴν καλή του τὴν γυναικα, ’ποῦ τοῦ ἀπαλεῖ ὁ Χάρος,
Καὶ κοντά’ ὃ δλα τὴ φτώχεια καὶ τάνηλικα παιδιά.

Μὲς τῆς συλλογικῆς τῆς τόσαις τὸ χλωμὸ τὸ πρόσωπό του
Σ τὴ φωτὶ ἐίχε γυρίσει πάναρτε εἰς τὴ γωνίᾳ,
Καὶ κυττάζοντας τὴν φλόγα λησμονοῦσε τὸν καῦμό του.
Τὸν καῦμὸ ποῦ τοῦ σπαράζει τὴν πολύπαθη καρδιά.

κοσμιότητα, χωρὶς νὰ παρακαλήῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς δράσεως.

Ἐξεθέσαμεν ἐν συντόμῳ τὴν συνέχειαν τῆς παιδαγογικῆς ἰδέας τοῦ Φρούριον. Πρὸς ὅμως φθάσαμεν εἰς τὴν πραγματικὴν ταύτην ἐφαρμογὴν, ἐνδιαφέρει ἡμᾶς νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, δηλ. τὴν διεύθυνσιν τῆς πρώτης ἀγωγῆς τῶν παιδῶν ὑπὸ τῶν μητέρων καὶ τῶν νηπιακῶν κάπων.

Ἐν τέλει προσθέτομεν, ὅτι ἡ σωτηρία τῶν μελουσῶν γενεῶν ἔξαρταται κατὰ μέγιστον μέρος ἐκ τῆς ἐπιφρονίας τῶν μητέρων ἐπὶ τῶν γηπίων. Ο Φρούριος παρέχει τὰ πρακτικὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ὅπως ἐφαρμοσθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀληθῶν παιδαργαγῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἥτοι τῶν μητέρων. “Ἄς ὠφεληθῇ ἐκ τούτων ἡ παροῦσα γενεά.

Ἄς ἐλπίσωμεν δὲ ὅτι ὁ πρακτικὸς ‘Οδηγὸς, ὅστις

Μὰ σὲ λίγο, νὰ ἡ κόρη ἡ μικρή του ζεπροβάλλει
Πεταχτὴ ἀπὸ τὴν πόρτα, ’ποῦ’ς τοὺς δρόμους τὸ ψωμὶ,
Λίγα κάρβουνα στὰ σπήτια ἐζητοῦσε, γιὰ νὰ βίλῃ
Σ τὴ Θερμάστρα νὰ ζεστάνῃ τὸν πατέρα μιὰ στιγμή.

—“Ε! πατέρα μου, τοῦ λέει, μὲ ψωμάκι πάλι νάμα;....
Φέρνω κάρβουνα νὰ βίξω’ς τὴν ὥρατα μας φωτιά!
Εἰς τὴν ἀγκαλιά σου τώρα εὐχαριστημένη θάμαι
Νὰ σὲ βοηθῶ, πατέρα, ’ς τὴ σκληρή σου ἀρρωστιά!

—“Ο Θεὸς νὰ σ’ ἀνταμείψῃ, ὡς πτωχὴ μου θυγατέρα,
Ο Θεὸς, ποῦ τὸν βλογάων κάθε ’μέρα καὶ νυχτιά,
Οπου ἔδωκε σ’ ἐμένα τὸν ἀνάξιο πατέρα
Τέτοια κόρη, πούχει ἀγγέλου, εἰς τὰ στήθη της καρδιά!

Αὐτὰ εἴπε ὁ πατέρας καὶ ’ς τὴν κρύνων ἀγκαλιά του
Τὴν καλή του κόρη πέρνει... τὴν φιλεῖ καὶ τὸν φίλει.
Χυσαν δάκρυα κ’ οἱ δυστρεπταὶ, μὰ στὴν καρδιά του
Ο καθένας τώρα ἔχει ἀνακούψιται πολλή.

Σ τοὺς γονεῖς χαρά, ποῦ ἔχουν εἰς τὰ κρύα γηρατεῖά τους
Τέτοια ἀθώα ἀγγελούδια, τέτοια ἀγγελικά παιδιά
Μὴ καὶ ὃ τὰ παιδιά ἔκεινα τί τιμή! ποῦ δυστυχία τους
Θεωροῦντες τῶν γονέων κάθε μία δυστυχία.

Π. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

Βλέπετε τὸν γαλβανωτὴν ἔκεινον πόσον ἐπιτηδείως φαίνεται ὅτι παρατηρεῖ ἀγγεῖον δοθὲν αὐτῷ παρὰ μηκοῦ κορασίου πρὸς διόρθωσιν; Παρατηρεῖ σκέπτεται πῶς νὰ ζητήσῃ πλειοτέραν ἀμοιβὴν ἀφοῦ ἔχει νὰ καμῇ μὲ τόσον ἀπειρον πελάτην καὶ καταλήγει εἰς τὴν σκέψιν νὰ εἴπῃ ὅτι τεῦτο εἶνε ἀνεπίδεκτον διορθώ-

Η ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΔΙΚΟΥ

Ἡ δικαιοσύνη περιορίζει τὴν ἰσχύν της κατὰ τὴν κοινωνικὴν θέσιν ἑκάστου καὶ τὰς περιστάσεις· καὶ ὡς ἀπὸ τοὺς δῆμοσίους λειτουργοὺς ἀπαιτεῖ τιμίαν διαχείρισιν τῆς εἰς αὐτοὺς ἀγατιθεμένης ὑπηρεσίας, οὕτως ἀπὸ τὸν τεγχίτην ἀπαιτεῖ τιμότητα καὶ πίστιν κατὰ τὰς συναλλαγὰς του, καλὴν καὶ στερεάν ἐργασίαν ἀνάλογον τῆς δεδομένης ἀμοιβῆς.

σεως. Ἡ ἀποστείλασα αὐτὸ πτωχὴ οἰκογένεια ἀναγκάζεται νὰ τῷ παραγγείῃ τὴν κατασκευὴν καινούργιον; τοιούτου, νὰ πετάξῃ τὸ πρὸς διόρθωσιν καὶ νὰ πληρώσῃ τρεῖς δραχμὰς ἀντὶ ἵσως 10 λεπτῶν, ἀφοῦ καὶ διὰ τὸ δεύτερον εἴχε καταβληθῆ ὄλικὸν καὶ ἐργασία ἀθλία. Ἡ τιμωρία δύμως εἰς τοὺς παραβάτας τῶν θείων παραγγελμάτων θάττον ἢ βράδιον ἐπέρχεται καὶ τοῦτο διὰ τρόπου ὅσον οἶόν τε καταδεικνύοντος τὸ ἀμάρτημα· ὁ τόσον ἐπιτήδειος χρηματολόγος τεγχίτης